

1. Ó Bo-že hoj - ný v mi-lo - sr - den - ství,
i na - de mnou též rač se smi - lo - va - ti,
pře - stupky mé sám všechny vy - ma - za - ti,
u - číň to pro své do - bro - ty množství.
Při - spěj mi, te - be vzývám sa - mé - ho,
ty obmyj mě od všech mých ne - pra - vo - stí,
slož ze mne bří - mě hří - chu těž - ké - ho,
a - bys mne stá - le ne - měl v ne - li - bo - sti.

2. Svou odvrát tvář pryč od mých hříšností / a nehleď na mne v přísném rozhněvání, / když tebe prosím, vymaž v smilování / spáchané všechny mé nepravosti. / Stvoř srdce čisté ve mně, Bože můj, / všech nepravostí bych se vyvaroval, / a ducha přímého mi obnovuj, / bych tvoji pravdu horlivě miloval.

3. A až jsem hoden pro svůj hřích toho, / že od sebe bys moh mne zamítati, / však prosím, nerač mne kdy zbavovati, / můj Bože, svého Ducha svatého, / ale mne navrať k radosti první, / která jde z tvého spasení a dání, / a duchem rytířským mě upevni / k ochotnému tvých rozkazů konání.

T: Jiří Strejc, Písně duchovní evanjelistské, 1615 /
Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
M: Pseaumes octante trois de David, 1551